

Παιδικές φιλίες

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

[shutterstock_114642460.limgHandler](#)

Από: Χαδιαράκου Ελένη

Απαντήσεις σε 7 απορίες σας για τις παιδικές φιλίες.

1. Τα μωρά έχουν φίλους;

Ίσως η λέξη «φίλος» να είναι κάπως υπερβολική όταν μιλάμε για μωρά, αλλά σίγουρα τους αρέσει να περιστοιχίζονται από άλλα παιδιά. Πώς εκδηλώνουν αυτή τη χαρά; Χαμογελώντας, κουνώντας τα ποδαράκια τους και αγγίζοντας τα άλλα παιδάκια στο πρόσωπο. Από την ηλικία των δώδεκα έως και δεκαοχτώ μηνών τα παιδιά αρχίζουν πλέον να δείχνουν τις προτιμήσεις τους και επιλέγουν με ποιον προτιμούν να κάνουν παρέα όταν βρίσκονται με άλλους συνομηλίκους τους, όπως, για παράδειγμα, στην παιδική χαρά, όπου προσεγγίζουν πλέον συγκεκριμένα παιδιά για να παίξουν. Αυτό ωστόσο δεν σημαίνει ότι η σχέση τους είναι πάντα ήρεμη. Το παιχνίδι σε αυτή την ηλικία δεν είναι πάντα πολιτικά ορθό και μπορεί μεταξύ άλλων να περιλαμβάνει και σπρωξιές, κλοτσιές και «κλέψιμο» παιχνιδιών.

2. Γιατί είναι τόσο σημαντικές οι φιλίες με συνομηλίκους;

Τα μικρά παιδιά αναζητούν την παρέα συνομηλίκων τους γιατί αντιλαμβάνονται με τον ίδιο τρόπο τα πράγματα, έχουν κοινά ενδιαφέροντα και αντιδράσεις. Σε αυτή την ηλικία τα παιδιά πιστεύουν ότι είναι το κέντρο του κόσμου, τους είναι αδιανόητο να μοιραστούν κάτι και όταν θέλουν κάτι, είτε αυτό είναι νερό είτε παιχνίδι, το θέλουν αμέσως. Θα χρειαστεί να φτάσουν στην προνηπιακή ηλικία για να αρχίσουν να αντιλαμβάνονται τι σημαίνει «αλληλεπίδραση» σε μια σχέση και ότι δεν πρέπει να λύνουμε τις διαφορές μας ουρλιάζοντας και χτυπώντας, αλλά πολιτισμένα: «Αν μου δώσεις το αυτοκίνητο, θα σου δώσω την μπάλα και θα γίνουμε φίλοι». Σε αυτή τη φάση το παιδί ψάχνει να βρει τις ισορροπίες του. Από τη μια, αισθάνεται ότι πρέπει να επιβληθεί και, από την άλλη, υπάρχει το συναίσθημα, και αυτό είναι σημαντικό όχι μόνο για την κοινωνική και προσωπική του ανάπτυξη, αλλά και για τη λεκτική του εξέλιξη: Όποιος θέλει να διεκδικήσει πρέπει και να συνεννοηθεί, να επικοινωνήσει. Γι' αυτό το λόγο ο «φίλος» του παιχνιδιού λειτουργεί κατά κάποιον τρόπο και σαν καλός δάσκαλος.

3. Από ποια ηλικία τα παιδιά μπορούν να καταλάβουν τα άλλα παιδιά;

Στην ηλικία των δεκαοχτώ μηνών τα περισσότερα παιδιά έχουν ήδη αναπτύξει την ικανότητα της ταύτισης. Αν δουν, για παράδειγμα, ένα μωρό να κλαίει, θα σπεύσουν να του δώσουν την πιπίλα που του έχει πέσει για να το παρηγορήσουν.

Όμως μόνο μετά την ηλικία των τρεισήμισι ετών ένα παιδί είναι σε θέση να κατανοήσει πραγματικά ένα άλλο. Τότε είναι που μαθαίνουν ότι δύο άνθρωποι (έστω και μικροί) δεν μπορούν να θέλουν πάντα τα ίδια πράγματα και έχουν διαφορετικά συναισθήματα και επιθυμίες. Τώρα δηλαδή είναι που αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι κάποιες φορές πρέπει να κάνουμε πίσω προκειμένου να μη δυσαρεστήσουμε το φίλο μας.

4. Παιδικές φιλίες που διαρκούν ένα απόγευμα μπορούν να χαρακτηριστούν φιλίες;

Στα μάτια των ενηλίκων σίγουρα όχι. Για ένα παιδί όμως ακόμη και μισή ώρα κοινής διασκέδασης και γέλιου με ένα παιδάκι που μόλις γνώρισε στην παιδική χαρά αρκεί για να το νιώσει φίλο. Με την ίδια ευκολία βέβαια αλλάζει και τους φίλους του. «Λείπει η Αγγελική ταξίδι; Τώρα θα είναι ο Νικόλας ο καλύτερος μου φίλος». Τον πρώτο αληθινό καλύτερο φίλο τον αποκτούν τα περισσότερα παιδιά στην πρώτη τάξη του δημοτικού. Αυτό δεν σημαίνει ότι και νωρίτερα δεν μπορούν να δημιουργηθούν πραγματικές συμπάθειες που αναπτύσσονται συνήθως με γνώμονα τα ίδια ενδιαφέροντα: «Μου αρέσει ο Σπάιντερμαν. Και σένα; Είμαστε φίλοι».

5. Πώς πρέπει να χειρίζονται οι γονείς τους καβγάδες ανάμεσα στα παιδιά;

Ακόμη και τα τρίχρονα συνήθως καταφέρνουν να λύσουν τις διαφορές μεταξύ τους και να συνεννοηθούν χωρίς τη δική μας παρέμβαση. Εμείς πρέπει να μεσολαβήσουμε μόνο σε περίπτωση που κάποιο παιδί γίνει επιθετικό, χειροδικήσει ή δαγκώσει. Πρώτα θα παρηγορήσουμε το «θύμα» και μετά θα προσπαθήσουμε - πριν αρχίσουμε το μάλωμα- να κατανοήσουμε το «θύτη». Ένα δίχρονο παιδί που αρπάζει από ένα παιδάκι το φτυαράκι δεν το κάνει γιατί έχει άσχημες προθέσεις, αλλά απλούστατα γιατί θέλει να σκάψει εκείνη τη στιγμή και για να το κάνει αυτό χρειάζεται το φτυαράκι. Αντί να το μαλώσουμε και να το ντροπιάσουμε μπροστά στο άλλο παιδί, πρέπει να του εξηγήσουμε ότι, ενώ κατανοούμε πόσο πολύ θέλει το συγκεκριμένο αντικείμενο, δεν είναι σωστό και δεν μπορεί να το παίρνει με τη βία και ότι θα πρέπει να παίξει με κάτι άλλο μέχρι θα ελευθερωθεί το αντικείμενο του πόθου.

6. Μπορώ να βοηθήσω το παιδί μου να δημιουργήσει φιλίες;

Ναι. Οι φιλίες είναι σχέσεις και το πώς χτίζεται μια σχέση είναι κάτι το οποίο το παιδί βιώνει ήδη από τη βρεφική του ηλικία. Τα παιδιά που μεγαλώνουν με ανθρώπους στοργικούς, υπομονετικούς, στους οποίους μπορούν να έχουν εμπιστοσύνη κάνουν ευκολότερα επαφές και φιλίες στον παιδικό σταθμό, γιατί μαθαίνουν από την κούνια να εκφράζουν τα αισθήματά τους. Στην ηλικία που το παιδί αρχίζει να αυτονομείται χρειάζεται ευκαιρίες να συναντήσει άλλα παιδιά. Αυτό δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση ότι πρέπει να το τραβολογάμε αριστερά και δεξιά σε διάφορα κοινωνικά events ώστε να συναναστρέφεται με άλλα παιδάκια. Άλλωστε, μόλις αρχίσει να πηγαίνει στον παιδικό σταθμό θα έχει πολλές ευκαιρίες να μοιράζεται το χρόνο και τα παιχνίδια του με νέους φίλους που θα κάνει εκεί.

Τότε το παιδί αρχίζει να καταλαβαίνει και να αποφασίζει πλέον μόνο του ποιος του κάνει για παρέα και ποιος όχι. Ένας άλλος τρόπος να προωθήσουμε και να ενδυναμώσουμε την κοινωνικότητα του παιδιού μας είναι να καλέσουμε ένα φίλο της δικής του επιλογής στο σπίτι μας και να το ενθαρρύνουμε να βοηθήσει τον μικρό του καλεσμένο να βγάλει το μπουφάν του, να τον κεράσει ένα μπισκότο, να του δείξει τα παιχνίδια του. Έτσι θα μάθει από νωρίς πώς φερόμαστε στους φίλους μας και πόσο όμορφο και διασκεδαστικό είναι να μοιράζεσαι ακόμα και τα πιο αγαπημένα σου αντικείμενα. Σε περίπτωση που δεν μας υποδεικνύει το παιδί κάποιο φίλο, μπορούμε να ρωτήσουμε τη νηπιαγωγό αν κάνει με κάποιο παιδί παρέα ή αν εκείνη κρίνει ότι κάποιο παιδί θα μπορούσε να ταιριάζει με το δικό μας. Κι έτσι μπορούμε να πάρουμε την πρωτοβουλία να το καλέσουμε εμείς.

7. Οι φιλίες μεταξύ κοριτσιών είναι διαφορετικές από τις φιλίες μεταξύ αγοριών;

Αν και θεωρητικά μέχρι την ηλικία των τεσσάρων ετών τα παιδιά δεν γνωρίζουν επί της ουσίας τι σημαίνει να είσαι αγόρι και τι κορίτσι, πολλοί γονείς παρατηρούν ότι τα κορίτσια προτιμούν να παίζουν με κορίτσια και τα αγόρια με αγόρια. Πράγματι, έρευνες έχουν δείξει ότι ένα παιδί τεσσεράμισι ετών περνάει τριπλάσιο χρόνο με ομόφυλα παιδιά, ενώ στην ηλικία των έξι ετών ο αριθμός δεκαπλασιάζεται. Αυτό προφανώς οφείλεται στο γεγονός ότι αγόρια και κορίτσια αντιλαμβάνονται διαφορετικά τη φιλία: Στα κορίτσια αρέσουν οι οικίες δυάδες παίζοντας ήρεμα και λέγοντας ιστορίες, ενώ τα αγόρια προτιμούν μεγαλύτερες παρέες με στόχο την περιπέτεια και τον ανταγωνισμό.

Με τη συνεργασία της **Νέλλυς Θεοδοσίου** (παιδοψυχολόγος).

Πηγή: imommy.gr